

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 19 אוגוסט 2022
2

לפני:
כב' השופט אורן שגב

אריאל אלגאוי
ע"י ב"כ: עו"ד רונן זינגר

התובע

-

1. בורשטיין תרשיש שיווק והפצה בע"מ
2. ליאור תרשיש
ע"י ב"כ: עו"ד מוטי-מרדכי דזנה

הנתבעים

3

פסק דין

4

5 לפני תביעתו של אריאל, מר אריאל אלגאוי (להלן – אריאל או אריאל) לקבלת זכויות
6 שונות הנובעות מעבודתו בנתבעת 1 ומאופן סיומה.

7

8

תמצית הרקע העובדתי וטענות הצדדים

9 1. הליך זה הנו המשכו של הליך משפטי קודם שהתנהל בין הצדדים בבית דין זה
10 בתיק סע"ש 61853-12-14 (להלן – ההליך הקודם), שהסתיים בהסכם פשרה
11 שקיבל תוקף של פסק דין ביום 02.11.16 (להלן – הסכם הפשרה). במסגרת
12 הסכם הפשרה, סוכם, בין היתר, כי אריאל יהיה רשאי לשוב ולהגיש תביעה כנגד
13 הנתבעים בגין פיצויי פיטורים, פיצוי בגין אי קיום שימוע ופיטורים שלא בתום
14 לב וכן פיצוי בגין נזק אקטוארי. מכאן תביעה זו.

15 2. על מנת להקל על הקורא בנבכי הסכסוך המתמשך בין הצדדים, נציין בתמצית
16 כי אריאל החל לעבוד בנתבעת (להלן – הנתבעת או החברה) ביום 01.09.2009
17 כעובד מחסן ומקץ תקופה קצרה, עבר לתפקיד של סוכן מכירות. בזמנים
18 הרלוונטיים לכתב התביעה בהליך הקודם, הנתבעת עסקה בשיווק של ממתקים,
19 משקאות ומוצרי טבק שונים, ומזה מספר שנים אינה פעילה.

20 3. מר ליאור תרשיש (להלן – ליאור) היה בזמנים הרלוונטיים לפעילות החברה בעל
21 השליטה בחברה ומנהלה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

טענות אריאל

- 1
- 2 .1. לטענת אריאל, הסתבר לו כי ביום 01.01.16, לאחר הגשת ההליך הקודם, הנתבעים פעלו בהיחבא לסגירת הפעילות העסקית של החברה ורק במסגרת
- 3 תצהירי העדות הראשית שהגישו במסגרת אותו הליך, הצהירו כי החברה אינה פעילה. עוד הוסיף, כי במסגרת ההליך הקודם, טענו כי הוא עובד בחברה, ופעם
- 4 טענו כי הוא בחל"ת; עוד טענו כי בהיותו עובד, הוא נדרש להתייצב לעבודתו, אלא שבפועל כבר החלו בהליכים לסגירת פעילותה של החברה.
- 5
- 6 .2. במכתב הפיטורים שקיבל, המשיך וטען, הנושא תאריך מאוחר יותר מהמועד שבו הסתיימו יחסי העבודה, צוין, כי החברה מודיעה לו על הפסקת עבודתו החל
- 7 מיום 01.01.16 עקב הפסקת פעילותה, וכי הוא נדרש להמשיך ולעבוד בתקופת ההודעה המוקדמת. הלכה למעשה, הנתבעים החליטו לפטר אותו באופן חד
- 8 צדדי לאחר למעלה משנה וחצי מהמועד בו טענו כי מכתב הפיטורים נכתב ומהמועד שבו הוא נמסר לו. עוד הוסיף, כי מעולם לא נערך לו שימוע כדין וכי
- 9 למעט במכתב שנזכר לעיל, אותו הגדיר "כוזב", עד היום לא קיבל הודעת פיטורים רשמית.
- 10
- 11 .3. אריאל טען עוד, כי למעשה, מאז פציעתו בסוף שנת 2013, הוא לא קיבל את שכרו ואת זכויותיו במלואן, לרבות הפרשות לפנסיה ומלוא סכום פיצויי
- 12 הפיטורים לו היה זכאי, וזאת משום שהנתבעים סירבו לתקן את דיווחיהם לרשויות ולקופת הגמל לצורך שחרור הכספים שנצברו בהן, למרות שהוא זכאי
- 13 לכך מכוח הדין ומכוח פסק הדין.
- 14
- 15 .4. רק ביום 24.11.16, לאחר שהסתיים ההליך המשפטי הקודם, הועבר לחשבוננו סכום של 40,493 ₪ בגין פיצויי פיטורים חלקיים, תוך הבהרה כי יתרת הכספים הנותרת בחברת הביטוח, תשולם לאחר שיחתום על הצהרה בטופס 161א', שהוכן עבורו ע"י הנתבעים, ובו מועד כוזב של סיום יחסי העבודה, המתייחס
- 16 לתקופה מוקדמת הרבה יותר מאשר המועד האמתי.
- 17
- 18 .5. ביחס להפרשות לפנסיה הוסיף, כי במועד תחילת העסקתו, היתה לו פוליסה פעילה, ומנהלי הנתבעת, סוכן הביטוח ורואה החשבון של החברה ידעו זאת, וחרף האמור לעיל, לא הופרשו לו כספים כנדרש, אלא רק מחודש מאי 2010, ולא עם תחילת העסקתו. עוד התברר לו, כי ההפרשות שהנתבעים ביצעו נעשו
- 19 על בסיס חישובי שכר מינימלי בלבד ששולם לו, ללא קשר לשכרו האמתי
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 והמלא, שכלל גם עמלות מכירה, כפי שדווח על ידם בסופו של דבר בטופס 161,
2 ולאחר סיומו של ההליך המשפטי הקודם.
- 3 6. ביחס לאחריותו האישית של ליאור, טען אריאל, כי הואיל והוא שימש כמנהלה
4 היחיד, היה עליו לדאוג ולוודא שכל זכויותיו משולמות לו ולא להעדיף נושים או
5 לחמוק מחובות החברה. עוד הסתבר לו, כי חרף העובדה שנוכו 5% משכרו בגין
6 חלקו לביטוח המנהלים, החל מחודש 10/2011 החברה כלל לא העבירה את
7 הניכוי לחברת הביטוח ולקופת הגמל, וגם לא את חלקה.
- 8 7. כאשר אירע לו האירוע הביטוחי, גילה כי לא קיים ביטוח בגין אובדן כושר
9 עבודה, וכי אין בידו פוליסה ברת תוקף בסוגיית אובדן כושר עבודה, שכן זו
10 סולקה בשל מחדליהם של הנתבעים לפני האירוע התאונתי. כתוצאה מכך,
11 המשיך וטען, נגרם לו נזק אקטוארי, בהתאם לחוות הדעת שצירף לכתב
12 התביעה מטעמו. עוד תבע את הפרשים ממלוא שכרו בסך 9,641 ₪ ולא מ-6,100
13 ₪, כפי שהופרש לו, ובנוסף, תבע תשלום בגין 138 ימי מחלה.
- 14 8. לסיכום, דרש אריאל לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לו את הרכיבים
15 הבאים:
- 16 (א) תשלום הפרש פיצויי פיטורים בסך 28,690 ₪ ;
17 (ב) תשלום ימי מחלה – 57,846 ₪ ;
18 (ג) פיצוי בגין אי קיום שימוע (6 משכורות) – 57,846 ₪ ;
19 (ד) דמי הודעה מוקדמת – 9,641 ₪ ;
20 (ה) פיצוי אקטוארי לפי חוות הדעת – 540,195 ₪ ;
21 (ו) תשלום נזק לפי נספח 7 לתצהיר העדות הראשית – 350,000 ₪.
22 לצורכי אגרה, העמיד אריאל את תביעתו על 500,000 ₪.
- 23 9. עוד דרש, כי ייקבע שמועד סיום יחסי העבודה בין הצדדים הוא 22.11.16, וכי
24 כל רישומי החברה ודיווחיה, יתוקנו בהתאמה.
- 25
- 26 **טענות הנתבעת**
- 27 10. הנתבעים הקדימו וטענו, כי יש לסלק את התביעה כולה, ולמצער, כנגד ליאור,
28 על הסף, וזאת מהטעמים הבאים: לא הוגשה חוות דעת רפואית ולא ברור על
29 סמך מה טוען אריאל כי כושר עבודתו נפגע; אריאל אינו מפרט מה הנזק הרפואי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 שנגרם לו, האם נשארה לו נכות ומהו שיעורה, ככל שהיא קיימת; אריאל לא
2 הצביע על קשר סיבתי בין האירוע התאונתי לבין עבודתו; אריאל קיבל אישור
3 לעבוד מרופא תעסוקתי אך החליט שלא לשוב לעבודה וכן, אריאל ביקש להפעיל
4 פוליסה בחברת הראל, בה כלל אין סעיף של אובדן כושר עבודה, ולכן, הדיון
5 מתייטר מאליו.
- 6 11. לגופו של עניין טענו, כי משרתו של אריאל אפשרה עצמאות, וכי בהיותו סוכן
7 מכירות, הוא היה אדון לעצמו ולא ניתן היה לפקח על שעות עבודתו, שכן הוא
8 לא נדרש להגיע פיסיית למחסן החברה, על פי רוב. לכן יש לראות במשרתו, משרת
9 אמן.
- 10 12. עוד נטען, כי עם תחילת עבודתו בחברה, הוא לא יידע את מנהליה על אודות
11 פוליסת ביטוח קודמת ועל כך שהוא מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי
12 בגין פציעה ישנה. לאור העובדה שבחברה עבדו בזמנים הרלוונטיים 12 עובדים,
13 הונהג הסדר ביטוח קולקטיבי ואריאל צורף לפוליסה כייתר עמיתיו מבלי
14 שנדרש להצהיר הצהרת בריאות, והכל בהסכמתו. לתובע הופקה פוליסת ביטוח
15 בחברת הביטוח מגדל אשר כללה אובדן כושר עבודה בהיקף של 75% מהשכר
16 (להלן – **הפוליסה בחברת מגדל**). ואולם, לאחר כ-3 חודשי עבודה לערך, פנה
17 אריאל לנתבעת וביקש לבטל את הפוליסה בחברת מגדל בטענה כי הוא רוצה
18 לשפעל את הפוליסה הישנה שהיתה לו, אף היא בחברת מגדל (להלן – **הפוליסה**
19 **המקורית**). הנתבעת לא התנגדה בכפוף לכך שגובה ההפרשות יוותר כמות שהיה.
20 לפיכך, אריאל העביר לנתבעת את הפוליסה המקורית, והופרשו אליה כספים,
21 כפי שבא לידי ביטוי בתלושי השכר שלו. פוליסה זו לא כללה רכיב אובדן כושר
22 עבודה. זמן מה לאחר מכן, בחודש 11/2011, שב אריאל ופנה לחברה וביקש
23 להחליף את הפוליסה המקורית לפוליסה חדשה, וכן להחליף סוכן ביטוח. ואכן
24 הסוכן החדש שלח לנתבעת טפסים ריקים עבור פוליסה חדשה בחברת הראל
25 (להלן – **הסוכן החדש והפוליסה החדשה**, בהתאמה).
- 26 13. לבקשת אריאל, הנתבעת מילאה אפוא את הטפסים ומנהלה, מר אמיר
27 בורנשטיין, אשר שימש כדירקטור ובעל מניות, חתם עליהם ומסרם לתובע על
28 מנת שהלה יעבירם לסוכן החדש. במקביל, בוטלה הפוליסה המקורית בחברת
29 מגדל, בהתאם להוראת אריאל, ונשלחה בקשה להפסקת גבייה בגינה. ואולם,
30 הסתבר, כי בין אריאל לבין הסוכן החדש נפלה אי הבנה, באופן שהפוליסה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 החדשה לא הופעלה, וזאת ללא כל קשר לנתבעת או למי מטעמה, וככל הנראה
2 מדובר במחדל או התרשלות מצדו של אריאל, של הסוכן החדש או של חברת
3 הראל. עוד נטען בהקשר זה, כי לתובע אשם תורם של 100% במצב אליו נקלע.
4 14. לאור האופן האוטומטי והממוחשב בו התנהל תשלום הפרמיה, בהוראת קבע,
5 רואה החשבון של הנתבעת ניכה בתלושי השכר של אריאל את סכום ההפרשה
6 בהתאם להוראות שקיבל, אך הסתבר כי בפועל לא היו הפרשות לאור העובדה
7 שלא התקבלה דרישת תשלום מחברת הביטוח הראל, בה ביקש אריאל להקים
8 את הפוליסה החדשה. עם היוודע הדבר, הופסקו הניכויים ונערכה פגישה עם
9 אריאל בנוכחות ליאור כמנהל החברה, רואה החשבון וסוכן הביטוח, והנתבעת
10 ביקשה לשלם לתובע את הניכויים שנוכו משכרו ולא הועברו ליעדם, אך אריאל
11 סירב להמציא את פרטי הפוליסה ולשתף פעולה. אריאל אף סירב לקבל את
12 התשלום בעין.

13 15. במהלך חודש 12/20.13 נפגע אריאל בתאונת דרכים, ולמיטב ידיעת הנתבעת,
14 הוא הגיש תביעה כנגד חברת הביטוח שביטחה את הרכב בו נהג. ליאור ביקר
15 את אריאל בביתו, והואיל והוא הביע את רצונות לשוב לעבודה, הנתבעת שמרה
16 עבורו את הלקוחות בקו החלוקה. במהלך תקופת אי הכושר בה שהה, ניצל
17 אריאל את כל ימי המחלה ואת כל ימי החופשה הצבורים שעמדו לרשותו. בשל
18 רצונה לשמור עבורו את מקום העבודה, הועבר אריאל לסטאטוס של שוהה
19 בחל"ת. אלא שביום אחד הודיע כי שינה את טעמו, ושוב אין הוא חפץ לשוב
20 למקום עבודתו. בהמשך, הגיש את כתב התביעה בהליך הקודם ופנה לרופא
21 תעסוקתי, שאישר לו לשוב לעבודה.

22 16. ביחס להליך הקודם, טענו הנתבעים כי קיים מעשה בית דין ופסק הדין בוצע.
23 אריאל קיבל את כל זכויותיו.

ההליכים בתיק

26 17. אריאל הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו ומטעם סוכן הביטוח, מר רועי סגל
27 וכן צירף את חוות הדעת האקטוארית שערך ד"ר תמיר לוי. ביום 15.07.20
28 נחקרו השלושה על תצהיריהם, ומטעם הנתבעת הוגשו תצהיריהם של מר
29 עמיקם קורן, רואה החשבון של הנתבעת, מר דניאל שוורץ, סוכן הביטוח של

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 הנתבעת, מר אמיר בורנשטיין וליאור, והם נחקרו ביום 17.03.21. כל אחד
2 מהצדדים הגיש את סיכומיו בכתב, וכעת הגיעה העת להכריע.

דיון והכרעה

3
4
5 18. אקדים ואדון בשאלת אחריותו האישית של ליאור, ולאחר מכן, אבחן את רכיבי
6 התביעה לגופם.

התביעה להרמת מסך

7
8
9 19. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת הראיות שהוצגו בפניי, באתי לכלל
10 מסקנה, כי יש לדחות את התביעה האישית כנגד ליאור, ולהלן נימוקיי.

11 20. בהתאם להלכה הנוהגת, נקודת המוצא היא שיש ליתן תוקף לעקרון האישיות
12 המשפטית הנפרדת של התאגיד". ראה: ע"ע (ארצי) 15288-12-10 **בוימל אלון** –
13 **חיים פלזן** (8.5.2012). עם זאת, בסעיף 6(א)(1) לחוק החברות נקבע, כי "במקרים
14 חריגים" רשאית הערכאה השיפוטית "לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה",
15 באמצעות הרמת מסך ההתאגדות. ראה: ע"ע (ארצי) 13847-05-15 **אברהם כהן**
16 **נ' אחוזה יסמין בע"מ**, מיום 26.11.2018; בר"ע (ארצי) 52353-08-16 **א.ב.**
17 **טוקו שף בע"מ נ' ADMARIAM GAVR NEGOUSE** (מיום 13.11.2016)
18 (להלן – **הלכת טוקו שף**). בע"ע (ארצי) 41428-01-13 **מרדכי שחם נ' קובי ביטון**
19 (ניתן ביום 10.05.18) (להלן – **עניין שחם**), פסק בית הדין הארצי, בין היתר, כי
20 בהתאם לסעיף 4 לחוק החברות, הכלל הבסיסי בדיני חברות הוא, כי לחברה
21 אישיות משפטית נפרדת מבעליה. סעיף 6 לחוק מאפשר לבית המשפט, במקרים
22 חריגים, לייחס חוב של החברה לבעל מניה בה", באמצעות הרמת מסך
23 ההתאגדות. עוד נפסק, כי הכללים להרמת מסך ההתאגדות בבתי הדין לעבודה,
24 הותאמו למאפיינים המיוחדים של יחסי עבודה, הנובעים מחוסר האיזון
25 הבסיסי החל במקרים רבים בין העובדים לבין המעסיק וממעמד המיוחד של
26 העובדים כנושים מסוג מיוחד. כך, למשל, פעילות של הקמת עסק הממשיך
27 פעילות של חברה כושלת תוך ריקונה מנכסיה, הוכרה לא אחת בפסיקת בתי
28 הדין לעבודה כעילה להרמת מסך. בע"ע (ארצי) 30878-11-16 **אלכסנדר**
29 **נורדשטיין נ' ויקטוריה קורבן** (ניתן ביום 06.09.18) (להלן – **עניין נורדשטיין**),
30 אישר בית הדין הארצי את פסק דינו של בית הדין קמא (כב' השופט דורי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 ספיבק), אשר קבע, כי הנתבע היה הרוח החיה ומקים חברות סדרתי וזאת על
2 מנת להתנקות מחובותיה של החברה הקודמת לרבות חובותיה כלפי עובדיה.
3 בית הדין קבע, כי הנתבע היה חוט השני המקשר בין הקמתן של החברות השונות
4 ועל דרך פעילותן, כשברקע מצויה מטרה של התחמקות מתשלום חובות.
- 5 21. לא מצאתי כי מקרה זה בא בגדרם של אותם מקרים המצדיקים חריגה מן הכלל
6 של שמירה על מסך ההתאגדות. בעדותו בפניי, תיאר ליאור, ועדותו לא נסתרה,
7 את המאמצים שעשה על מנת שלא להפסיק את פעילותה של החברה – מאמצים
8 שלא נשאו פרי.
- 9 22. ער אני לטענות אריאל, לפיהם יש להטיל אחריות אישית על ליאור בין היתר
10 בשל מחדליה של הנתבעת בנוגע להפרשות לפנסיה (סעיפים 56-57 לסיכומי
11 אריאל), ואולם, אין בידי לקבל את מסקנתו, ואבהיר.
- 12 23. בע"ע 35231-02-18 יד שירותי ייעוץ וליווי חברות בע"מ ואח' נ' אלעד סטפנסקי
13 (17.3.22), פסק בית הדין הארצי לעבודה, כי במסגרת שיקולי הצדק עשויים
14 להתקיים מקרים בהם ימצא בית הדין לנכון לעשות שימוש חלקי בסמכות
15 הרמת המסך, ואולם, "הרמת מסך – מלאה או חלקית – אינה ענין טכני, אלא
16 היא פרי הפעלת שיקול דעת פרטני, ואין מקום לצאת מנקודת מוצא גורפת בדבר
17 עילות המצדיקות או שאינן מצדיקות זאת". במקרה שהובא בפני בית הדין
18 האיזורי, הוא הורה הרמת מסך ההתאגדות באופן חלקי ביחס לחוב הנובע מאי
19 העברת הניכויים וההפקדות לגמל ולפיצויים ביחס לשתי תקופות העסקה ונימק
20 זאת בכך שבתקופת העסקה השניה החברה ניכתה משכרו של העובד את חלקו
21 כביכול בדמי הגמולים אך לא העבירה את אלה לקופת הגמל. לפיכך, קבע בית
22 הדין האיזורי, כי מדובר בשליחת יד בכספי העובד שהוסוותה באמצעות ביצוע
23 רישום בתלוש לפיו כביכול הועברו כספים אלה לחברת הביטוח. לפיכך, ולאור
24 ההלכה הפסוקה לפיה אי העברת ניכויים משכר העובד ליעדם, עשויה להוות
25 עילה להרמת מסך, הורה בית הדין האיזורי כפי שהורה. לסיכום, נפסק כי
26 שליחת יד בכספי העובד ביחד עם הניסיון לטשטש באמצעות רישום מטעה
27 בתלוש השכר, מהווים מעשה פסול שנועד להונות את העובד, ולכן הדבר עשוי
28 להקיעם עילה להרמת מסך ההתאגדות. הדבר נכון במיוחד שעה שמדובר
29 בכספים שיועדו להפקדה עבור בטחון פנסיוני לעובד.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

24. לאחר בחינת הראיות בתיק זה, התרשמתי כי נסיבותיו של תיק זה שונות מן
המתואר בפסיקה שהובאה לעיל, שכן, הגם שאין חולק כי מבחינה עובדתית,
במשך תקופה מסוימת, נוכו כספים ממשכורתו של אריאל ולא הועברו ליעדם,
מדובר בתקלה טכנית, שנבעה ככל הנראה מרשלנות או עצימת עיניים של כל
הנוגעים בדבר, כל אחד כפי חלקו, אך אין המדובר בנסיבות של שליחת יד לכיס
העובד במזיד, ואין המדובר בניסיון לטשטש את העובדות. להלן אפרט את
הסיבות שהובילו אותי למסקנה זו.
25. ראשית יצוין, כי אין חולק, שכיתר העובדים בנתבעת, עם קבלתו, צורף אריאל
לביטוח הקולקטיבי שהיה נהוג בה ובוטח ללא הצהרת בריאות. ביטוח זה כלל
בין היתר אובדן כושר עבודה בהיקף של 75% מהשכר; שנית, אין חולק, כי
אריאל הוא זה שפנה לנתבעת וביקש לבטל את הפוליסה הנ"ל על מנת לשפר את
תנאיו בחברת ביטוח אחרת, ועם סוכן ביטוח אחר; בנוסף, הנתבעים טענו,
וטענתם לא נסתרה, כי עם היוודע הדבר, הופסקו הניכויים ונערכה פגישה עם
אריאל בנוכחות ליאור כמנהל החברה, רואה החשבון וסוכן הביטוח, והנתבעת
ביקשה לשלם לתובע את הניכויים שנוכו משכרו ולא הועברו ליעדם, ואף
הסכימו לשלם לו את הסכומים הנ"ל בעין; בנוסף, אמיר וליאור העידו, ועדותם
לא נסתרה, כי לא היו מעורבים באופן אישי בנושא הניכויים ובנושא ההעברות
לחברות הביטוח וכי מי שטיפל בכך היו אנשי חשבונות השכר והנהלת החשבונות
(ראו: עדותו של אמיר בעמ' 36 לפרוטוקול מול שורה 25 ואילך); שלישית,
הצדדים חלוקים בנוגע לשאלה, מדוע הטפסים, שלטענת ליאור, נחתמו ונמסרו
בחזרה לתובע, לא הועברו בסופו של דבר לחברת הביטוח. אציין, כי מהמסד
הראיתי שהוצג בפניי, לא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית, לפתחו של מי רובץ
המחדל, ומתקבלת תמונה כי לכל אחד מהמעורבים בדבר היה חלק מסוים.
ואולם, אין בידי לקבל את טענת אריאל, כי מדובר במקרה של פעולות מכוונות
או זדוניות מצד הנתבעת או מי מטעמה במטרה להונות את אריאל או לחמוס
את כספו. ראו בעניין זה עדותו של ליאור: "שאמיר חתם על הזה עם הרואה
חשבון, עם הסוכן ביטוח והוא חתם והוא החתים לו את זה, אני החזרתי לו,
הוא נתן לי את זה, הכל היה אצלי במשרד. כל הטפסים האלה. כשאריאל הגיע
למשרד בימי רביעי וחמישי שהוא היה מגיע ועולה לצפון, הוא היה קודם מגיע

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 למשרד ואחרי זה עולה לצפון, נתתי לו את הטפסים" (עמ' 81 לפרוטוקול מול
2 שורות 25-29).
- 3 26. לפיכך, הגעתי לכלל מסקנה, כי מקרה זה אינו בא בגדרם של אותם מקרים, בהם
4 ניתן להורות על הרמת מסך חלקית, **חרף המחדל**, ומסקנתי זו נסמכת על הלכת
5 טוקו שף, שם קבע בית הדין הארצי, בין היתר, כי אי תשלום זכויות סוציאליות
6 ואף עריכת תלושים פיקטיביים, אינם מהווים עילה מספקת להרמת מסך מקום
7 שבו אין ראיות נוספות לניצול לרעה של עקרון האישיות המשפטית הנפרדת,
8 ובלשונו של בית הדין הארצי: "אמנם מקביעותיו העובדתיות של בית הדין
9 האזורי עולה תמונה מדאיגה בנוגע לאופן שבו העסיקה החברה את המשיב. בין
10 היתר, באי עריכת רישומים כנדרש על פי חוק, בהעסקה בשעות ארוכות,
11 ובהנפקת תלושי שכר פיקטיביים. עם זאת לא הונחה לפני בית הדין האזורי
12 תשתית עובדתית ממנה ניתן ללמוד כי החברה נועדה לשמש כסות לפגיעה
13 בזכויותיו של המשיב או להונאתו. כך גם לא הוכח כי החברה נוהלה תוך נטילת
14 סיכון בלתי סביר, וזאת חרף קביעתו העובדתית של בית הדין האזורי כי החברה
15 נקלעה לקשיים כלכליים. במקרה שלפנינו לא התרשמנו כי אי תשלום הזכויות
16 סוציאליות למשיב מצדיק להרים את מסך ההתאגדות של החברה". בית הדין
17 הארצי חזר והרחיב בנדון **בעניין מנרב** [ע"ע (ארצי) 24256-06-17 **מנרב הנדסה**
18 **ובניין בע"מ - GOITOM TWELDE** (09.06.20)]. בשולי הדברים, אוסיף, כי
19 על הלך הרוח של הנתבעים ניתן ללמוד גם מהעובדה שבמסגרת הסכם הפשרה
20 אליו הגיעו הצדדים בהליך הקודם, שולמו לתובע סכומי כסף שונים.
- 21 27. בסעיף 138 לסיכומיו, טען אריאל כי ליאור הודה בחקירתו כי פעל תוך העדפת
22 נושים "ואף במרמה כלפי אריאל והרשויות, כששילם לספקים ולעובדים
23 האחרים את זכויותיהם כולל לשותפתו, קרובת משפחתו, בעלת המניות השנייה
24 [...]". אין בידי לקבל טענה זו, ואבהיר. ליאור אכן הסביר בעדותו כי ניסה
25 להימנע מסגירת פעילות החברה, ובתוך כך, ביצע פעולות שונות, ובין היתר,
26 תשלום לספקים, וכדבריו: "ניסיתי לסגור עם הספקים כמה שיותר [...]".
27 ובהמשך: "סגרתי עם הספקים, ניסיתי לגבות חובות שהיו לי בחוץ [...] ניסיתי
28 למכור את הרכבים ואז התחיל התהליך שהוא עשה לי במשפט הראשון, הוא
29 עשה לי עיקולים על הרכבים ולא הצלחתי למכור את הרכבים בשביל לשלם,
30 נכנסתי לברוך ענק. הודעות כמובן לעובדים שמה ששילמתי להם, את הפיצויים,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 מה שהיה בקרן, ובכל וכל הזה". ובהמשך עדותו: "[...] כן, ניסיתי לעשות את כל
2 ה, טכנית מה שאפשר. אני עוד, כמובן אחרי ה – 31 לדצמבר עוד המשכנו, אתה
3 יודע הרי, לא סגרת עם כולם, והגעתי ל, ניסיתי להגיע להסדרי חוב כי לא היה
4 לי כסף באותו זמן, וכל הספקים וכל הזה שהייתי חייב להם, עשיתי להם פריסה,
5 אני עד היום משלם לחלק מהם. זה אוטוטו נגמר, אבל, זה מה שעשיתי" (עמ'
6 80 לפרוטוקול מול שורה 7 ואילך).
- 7 28. מעדות זו עולה כי אין המדובר בהעדפת נושים, כי אם בניסיונות להחזיק את
8 פעילותה של החברה בחיים עד כמה שניתן. כך או כך, אריאל לא הציג ראיות
9 כלשהן לכך שליאור העדיף נושים, פעל בחברה תוך ניגוד עניינים, ניהל אותה
10 תוך נטילת סיכון בלתי סביר או כי החברה נועדה לשמש כסות לפגיעה בזכויותיו
11 של אריאל או להונאתו.
- 12 29. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה כנגד ליאור, ואדון כעת ביתר
13 רכיבי התביעה כסדרם.
- 14
- 15 **שכרו הקובע של אריאל**
- 16 30. אקדים התייחסות לנושא שכרו הקובע של אריאל. לאחר ששקלתי את טענות
17 הצדדים, אני מקבל את טענתו של אריאל, לפיה שכרו הקובע כולל את עמלות
18 המכירה, ואבהיר.
- 19 31. הנתבעת לא הציגה הודעה לעובד וגם לא חוזה העסקה, ובהתאם לעדותו של
20 אמיר תנאי העסקתו הוגדרו בעל פה (עמ' 38 לפרוטוקול מול שורה 34). כשנשאל
21 האם הובהר לתובע ההבדל בין בונוס לעמלה, השיב: "אני לא זוכר, אני מתאר
22 לעצמי שהוסבר, למיטב זכרוני, אני לא זוכר, אבל אני מתאר לעצמי שהוסבר
23 הדבר הזה" ובהמשך כשנשאל האם הוא עצמו יודע מה ההבדל בין השניים,
24 השיב: "האמת שזה אותו דבר, מבחינתי" (עמ' 40 לפרוטוקול מול שורה 4
25 ואילך).
- 26 32. בסיכומיו, הרחיב אריאל בנוגע לטיוטת הסכם העבודה (נספח ג' לתצהיר
27 הנתבעים) וטען, כי גם בטיוטה גנרית זו, לא בא זכרו של הסדר כלשהו בנוגע
28 לאופן בו יש לחשב את שכרו הקובע של אריאל. מעבר לכך, שמבחינה עובדתית,
29 אכן אין בטיוטה כל אזכור לנושא, אינני מוצא להרחיב בעניין, שכן מדובר
30 בטיוטה שלא השתכללה לכדי חוזה מחייב בשל סירובו של אריאל לחתום עליה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 לפיכך, העובדה שאין כל הוראה מפורשת בכתב בעניין זה, יש לזקוף את עובדות
2 היעדרו של טופס הודעה לעובד ולחילופין, היעדרו של הסכם העסקה, לחובת
3 הנתבעת, ובהיעדר ראיה לסתור, אני פוסק כי שכרו הקובע של אריאל לצורך
4 חישוב זכויותיו הסוציאליות הוא בסך 9,614 ₪.

השלמת פיצויי פיטורים

7 33. אקדים ואציין, כי אני דוחה את טענת הנתבעת (סעיף 40 לסיכומי הנתבעים),
8 לפיה קיים מעשה בית דין בנוגע לרכיב פיצויי הפיטורים, שכן רכיב ספציפי
9 (בניגוד להפרשות לפנסיה), זה הוחרג מפורשות מהסכם הפרשה.
10 34. לפיכך, ומשקיבלתי את טענת אריאל בנוגע לשכרו הקובע, אני פוסק לו השלמת
11 פיצויי פיטורים בסך 28,690 ₪.

תשלום ימי מחלה

14 35. במסגרת סיכומיו, לא התייחס אריאל לטענת הנתבעים, לפיה כל ימי המחלה
15 להם היה זכאי, שולמו לו, והסתפק בכך ששב וציין את הרכיב עצמו בסעיף 8.2
16 בפרק "סיכום ומסקנות". הנתבעים בסיכומיהם שבו על הטענה כי אריאל ניצל
17 את מכסת ימי המחלה הצבורים, ולאחר שהמכסה הסתיימה וגם ימי החופשה
18 השנתית נוצלו עד תום, הוצא אריאל, שהצהיר כי ברצונו לשוב לעבודה, לחופשה
19 ללא תשלום (סעיף 81 לסיכומי הנתבעים).
20 36. אריאל לא הניח כל תשתית ראייתית לרכיב תביעה זה, ולמעשה, טענת הנתבעים
21 בדבר ניצול מכסת ימי המחלה הצבורים שלו, לא נסתרה.
22 37. לפיכך, אני דוחה את התביעה ברכיב זה.

פיצוי בגין פיטורים שלא כדין

25 38. לטענת אריאל הוא פוטר מבלי שנערך לו שימוע כדין. בסיכומי הנתבעים לא
26 נמצאה כל התייחסות לטענה זו, לפיכך, אדון ברכיב זה בהתבסס על טענות
27 אריאל ועל ההלכה הפסוקה.
28 39. רבות נכתב על חשיבותו של הליך השימוע, ודומני, כי כיום מתייתר הצורך
29 להכביר מילים בנושא זה. במקרה דנן, אין חולק, כי הנתבעת הפסיקה את

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

- 1 פעילותה ונשאלת השאלה האם היה עליה לזמן את אריאל לשימוע, וככל שכן,
2 מהו הפיצוי הראוי לו זכאי אריאל.
- 3 40. בע"ע (ארצי) 378/08 **אלי פרג'ון נ' חברת הדואר** (12.11.2008), פסק בית הדין
4 הארצי לעבודה, בין היתר, כי " [...] בכל מקרה, פיטורי התייעלות וצמצום אינם
5 פועל יוצא מתפקודו של העובד, התנהגותו או כל סיבה אישית הקשורה בו (ראו
6 עע 359/99 **לאה לוי - רשות השידור** [...] וכי: " [...] על המעסיק [...] לפעול
7 בצורה עניינית, ללא משוא פנים, בהגינות הדדית וכמו תמיד – בסבירות". (עמ'
8 9 לפסק הדין).
- 9 41. עוד נפסק, כי יש לבחון את "נסיבותיו האישיות של העובד והוא זכאי לשטוח
10 את טענותיו לגבי עצם ההחלטה לפטרו או לגבי תנאי פיטוריו. שלב זה מוצא
11 ביטוי בהליך של שימוע ואין צורך לאמור כי גם כאן על המעסיק לפעול בתום
12 לב ובנפש חפצה, לשקול את טענותיו של העובד ולא לגבש את עמדתו אך ורק על
13 העובדה ששמו של העובד מופיע ברשימה המוסכמת של העובדים המיועדים
14 לפיטורים (ראו עע 1027/01 **ד"ר גוטרמן - המכללה האקדמית עמק יזרעאל**;
15 [פורסם בנבו]; עע 355/07 **אדמון - עיריית באר שבע**; [פורסם בנבו]). בחינת עניינו
16 של העובד כפרט בפיטורי התייעלות וצמצום שונה במהותה מבחינת עניינו
17 בפיטורים רגילים. בעוד שבפיטורים רגילים נבחנת עילת הפיטורים הנעוצה,
18 בדרך כלל, בעובד עצמו, בתפקידו ובהתנהגותו, הרי שבפיטורי התייעלות
19 וצמצום הצורך בפיטורים נקבע כבר במישור הקיבוצי. במיוחד כך הדבר כאשר
20 המישור הקיבוצי הוליד רשימה מוסכמת של עובדים המועמדים לפיטורים
21 המעוגנת בהסכם קיבוצי. עם זאת גם במצב שכזה יש עדיין תוקף ומשמעות
22 לבחינת עניינו של העובד הבודד, בין אם בבחינת טענותיו על דרך יישום הסכם
23 ההתייעלות ובין אם בבחינת טענותיו האישיות הנוגעות לו עצמו, למשפחתו
24 ולתלויים בו. גם כאן - על אף התחושה הטבעית שהחלטת הפיטורים היא סופית
25 ואינה ניתנת לשינוי - עדיין מוטל על המעסיק לשקול בתום לב את טענותיו של
26 העובד ולנסות למצוא להן פתרון, בין בביטול הפיטורים, בהשהייתם, בשינוי
27 תנאי הפיטורים או בכל דרך מתאימה אחרת" (עמ' 10 לפסק הדין).
- 28 42. מן המקובץ עולה, כי גם כאשר מדובר בפיטורים שנובעים מצמצום הפעילות של
29 המעסיק, ולימים – סגירת פעילותו, חלה חובה לקיים הליך שימוע לעובד
30 שהמשך העסקתו מוטל בספק, שמא יישמע מפיו נימוק שיש בו כדי לשנות את

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 דעתו של המעסיק. משאין חולק כי לא נערך הליך שימוע, אריאל זכאי לפיצוי,
2 ולהלן אדון בגובה הפיצוי הראוי בנסיבות העניין.

לשאלת הפיצוי הראוי

3
4
5 43. בע"ע 10940-10-15 **מנורה מבטחים בע"מ נ' יונתן רון** (06.09.18), פסק בית הדין
6 הארצי, בין היתר, כי בניגוד להלכה ששלטה בעבר, כיום קיימת תמימות דעים
7 כי פסיקת פיצוי בגין נזק שאינו ממוני צריכה להיקבע כסכום גלובלי בהתאם
8 לאמות מידה שפותחו בפסיקה, ולא כמכפלת השכר. ביחס לאמות המידה
9 לקביעת שיעור הפיצוי, הפנה בית הדין הארצי לפסיקתו בע"ע 23402-09-15
10 **אוריאל ברד נ' קנסטו בע"מ** (28.02.17), שם נפסק, כי יש להביא בחשבון
11 שיקולים כגון: עוצמת הפגם והחומרה במחדלי המעסיק, האם חובת השימוע
12 הופרה באופן מלא או חלקי; אופיו של ההליך שקוים – ככל שקוים – והאם
13 נשמר בגדר השיח והשיג כבודו של העובד כאדם או שאך הוטחו האשמות; האם
14 הפיטורים היו מסיבה עניינית או שאינה עניינית; משך תקופת העסקת
15 העובד; גילו והאם נפל דופי גם בהתנהגותו. עוד נפסק, כי לא כל פגם שנפל
16 בהליכי השימוע מצדיק פסיקת פיצוי, וכאשר המדובר בפגם קל שלא השפיע על
17 יעילות הליך השימוע או הוגנותו – אין הכרח לפסוק פיצוי. בית הדין הפנה גם
18 לפסיקתו בע"ע (ארצי) 0585-09-12 **חברת יישום פתרונות אנושיים בע"מ -**
19 **אורית בוסי** (4.8.13) וקבע, כי "שיעור הפיצוי אינו 'מדע מדויק'".

20 44. במקרה דנן, אין מחלוקת כי פעילותה של הנתבעת הופסקה כליל בשל העובדה
21 שהגיעה למבוי סתום מבחינה עסקית, ולכן, לא ניתן לקבוע כי אילו קוים הליך
22 שימוע כנדרש, התוצאה המעשית – פיטורי אריאל - היתה משתנה.
23 45. בנסיבות אלה, אני פוסק לתובע פיצוי בגין היעדר שימוע בסך 4,000 ₪.

דמי הודעה מוקדמת

24
25
26 46. בהתאם לאמור לעיל, היה אריאל זכאי לדמי הודעה מוקדמת ועל כן, אני פוסק
27 לו סך של 9,614 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

פיצוי אקטוארי

- 1
2 47. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה, כי דין התביעה
3 ברכיב זה להידחות, ולהלן נימוקיי.
4 48. ראשית, אריאל לא מצא לנכון לצרף חוות דעת רפואית שתתמוך בטענתו על
5 אובדן כושר עבודה בפועל. כך גם לא צירף כל אסמכתא רפואית על אודות שיעור
6 הנכות ועל היותה תפקודית. מכאן, שכלל לא ברור מה הנזק שנגרם לו, אם בכלל.
7 לשון אחר, גם אילו היה לו ביטוח אובדן כושר עבודה, לא ברור אם היה זכאי
8 לקבל פיצוי כלשהו. יתרה מכך, בעדותו בפניי, נשאל אריאל אם הוא עובד היום
9 והשיב כי הוא עובד בחברת שיווק והפצת סיגריות וכי מדובר בעבודה דומה
10 לעבודתו בנתבעת (עמ' 43 לפרוטוקול מול שורה 16 ואילך). לכך אוסיף, כי אין
11 חולק כי במהלך התקופה בה שהה באי כושר, ועדיין שררו יחסי עבודה בין
12 הצדדים, אישר לו רופא תעסוקתי להמשיך ולעבוד באותה עבודה בסייג של
13 הימנעות מהליכה למרחקים ארוכים. בעדותו בפניי העיד אריאל כי שב למעגל
14 העבודה רק בשנת 2017 (עמ' 43 לפרוטוקול מול שורה 23), אך נמנע מלהציג
15 ראיה כלשהי ממנה ניתן ללמוד כי בתקופה שבה לא עבד הדבר נבע ממגבלה
16 רפואית כלשהי, הקשורה בתאונה שעבר.
17 49. בנוסף, מקובלת עלי טענת הנתבעים, לפיה במצב שנוצר לאחר בקשתו של אריאל
18 לעבור לפוליסת ביטוח אחרת ולסוכן ביטוח אחר, היה על אריאל שביקש לבטל
19 את תחולת הפוליסה הקולקטיבית (שכללה אובדן כושר עבודה), לוודא כי הוא
20 לא נשאר ללא ביטוח בתוקף, ובמיוחד כאשר ראה שהעניין לא מתקדם (בין
21 באשמת הנתבעת, כדבריו, ובין באשמת גורם אחר). אריאל יכול היה, לשם
22 דוגמה, לבקש לחזור למסגרת הביטוח הקולקטיבי ממנה פרש.
23 50. כך גם מקובלת עלי טענת הנתבעים, לפיה כאשר אריאל נפצע בשנת 2013, לא
24 חלה חובה על המעסיק לכלול רכיב אובדן כושר עבודה.
25 51. לאור האמור לעיל, אני דוחה את רכיב התביעה המתייחס לחוות הדעת
26 האקטוארית.
27

מועד סיום העבודה

- 28
29 52. טענת הנתבעת כי העסקת כלל העובדים בחברה הסתיימה בסוף שנת 2015, לא
30 נסתרה. עד לאותו מועד אריאל לא קיבל הודעת פיטורים ולמעשה שהה בחל"ת,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20334-01-17

1 שבמהלכה, כידוע יחסי העבודה ממשיכים לחול. לפיכך, אני פוסק כי יש לראות
2 את מועד ניתוק יחסי העבודה בין הצדדים ביום 31.12.15.

אחרית דבר

5 53. התביעה כנגד הנתבעת 1 מתקבלת בחלקה ואני מחייב אותה לשלם לתובע את
6 הסכומים הבאים:

7 (א) בגין השלמת פיצויי פיטורים – 28,690 ₪;

8 (ב) בגין פיטורים ללא שימוע – 4,000 ₪;

9 (ג) בגין הודעה מוקדמת – 9,614 ₪

10 54. טענות הקיזוז שהעלו הנתבעים נדחות, באשר אריאל תבע בגין רכיבים שהוחרגו
11 בהסכם הפשרה, ולא כפי שנטען בסעיף 103 לכתב ההגנה. כמו כן, בהיעדר ראיה
12 כלשהי שתתמוך בטענת הקיזוז שהועלתה בסעיף 104 לכתב ההגנה, גם טענת
13 קיזוז זו נדחית. הוא הדין לגבי טענות הקיזוז שהועלו בסעיפים 105 עד 107
14 לכתב ההגנה, שכקודמותיהן, לא נתמכו בכל ראיה.

15 55. התביעה כנגד הנתבע 2 – נדחית.

16 56. לאור התוצאה אליה הגעתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

18 ניתן היום, כ"ב אב תשפ"ב, (19 אוגוסט 2022), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

19
20
21
22
23
24
25
26

אורן שגב, שופט